

החשבון שליהם לחשבון לשם של יהו"ה, וכשמעלים אותה על בפייהם, לקבל עליהם עלות העלות שיורד על גביהם.

ועוד רוק"א, הוא יפה נוף משוש כל הארץ, הוא ז', יום השבעי, וזה צדיק, והוא ענף מגוף האילן, שהוא העמוד האמצעי. הר ציון ירפתץ צפונ, זו נקודה אחת, "א) עיר, אותן הבנית יהו"ה, ומה הוא? נשוא נחרות יהו"ה, ומה הוא? ירפתץ צפונ, שמעלים אותה אל יהו"ה שהיה בעלה, וכשמעלים אותה אליו, נקראת הנקודה בהיא קריית מלך רב.

באותו זמן שעולה אותה נקודה בשתי ירכיהם, מקבלות אותה שתי רועות, שנ ב' נחרות עליונים, ומעלים אותה בעמוד האמצעי, והוא נשוא נחרות קולם, שני ירכיהם מוליכות אותה לבעה, ושני זרועות הן מקבלות אותה אל בעלה, ומושם זה שני נחרות נאמר בהם נשוא נחרות יהו"ה, ושני התשנים ישאו נחרות.

ועוד נאמר בה עלייה וירקיה, כמו זה, כשהמעלים אותה לעמוד האמצעי נאמר בו נשוא נחרות קולם, אבל כשמורדים אותה אל הצדיק, נאמר בו ישוא נחרות דכים, ומה שהיה סגולה למעלה כמו זה: כשיזורת אל הצדיק נישית סגול כמו זה:, ומושם זה, מה שהיתה למעלה נטלה (זרה) למטה, ומושם זה נקראת הצדיק דכים.

ובה המים הפתחותים בוכים, משום שהם שער רמעה, ועליהם נאמר שער רמעה לא נגעלו, ומושם שהיא הדרמה שליהם, דכים ודי, הצדיק בה

לעילא ווי למתא, סלקין ו' על (גדפי) גדרין, ולאן סלקין, אלא חושבנה דלהון לחושבן שמא דיהו"ה, ובכ' סלקין לה על גדרפייה, לקבלא עלייהו עלת העילות, דנחת על גביה.

ועוד זרק"א איהו יפה נוף משוש כל הארץ (תהלים מה ג), איהו ז', יום השבעי, ורק צדיק, ואיהו ענפה מגופא דאלנא, דאיהו עמודא דאמצעיתא, הר ציון ירפתץ צפונ דא נקודה חדא י' (נ"א א) זעירא אותן הבנית, ועלה ירפתץ צפונ (שם צג ג) נשוא נחרות יהו"ה, ומאי ניהו אtmpר (שם צג ג) נשוא נחרות יהו"ה, דיהו בעה, ובכ' סלקין לה לגבייה אתקראת היה נקודה קריית מלך רב.

בהיא זמנה דסלכת היה נקודה בתرين ירכיו, מקבלין לה תrin דרוועין, דאינון ב' נחרות עלאין, וסלקין לה בעמודא דאמצעיתא, ורק איהו נשוא נחרות קולם (שם צג ג). תrin ירכין איזlein לה לגבי בעלה, ותרין דרוועין אינון מקבלין לה לגבי בעלה, ובגין דא תrin נחרות אtmpר בהון נשוא נחרות יהו"ה, ותרין הניינן ישוא נחרות (שם).

ועוד אtmpר בה סליקו ונחיתו, בגונא דא, בד סלקין לה לגבי עמודא דאמצעיתא אtmpר בה נשוא נחרות קולם, אבל בד נחטין לה לגבי צדיק אtmpר בה ישוא נחרות דכים, ומה דהוה סגולה לעילא בגונא דא בד נחטא לגבי צדיק אהעבידת סגו"ל בגונא דא ובגין דא מה דהות לעילא אtmpתלה (נ"א אהורה) למתא, ובגין דא אתקראת הצדיק דכים.

ובה מים הפתחותים בכאן, בגין דאינון פרעון מה דהות לעילא אtmpתלה (נ"א אהורה) למתא, בגין דא אתקראת הצדיק שער רמעה לא נגעלו, בגין דאיהי רמעה דלהון, דכים ודי,

ד"ה י"מ, וחרי פרשווה אל ישב דף נכלם, ובו אל דעתך אל תחרש, וعليיה נאמר צעקה בני ישראל באה אל.

התנעה שפעלה אותה לבעה זה רב"ע. וbakotz' זמן נקרה זק"ר גדור'ל, והוא נקרה קרייה מלך רב, ואיפה הוא זקוף אליו? בשני נחרות, שנאמר בהם ימינך יהו"ה נאדרי בפה ימינך יהו"ה תרעץ אויב, ועליהם נאמר געמות בימינך נצח. מה זה בימינך זו גדלה, באוטו זמן נקרה זק"ר גדור'ל, וכשידעת בצדיק נקרה זק"ר קט'ז. ומה היא התנעה שמורייה אותה? זה תבייר, רב"ע ל'מין, אריך אפיקים על ביןוניים, ובו הוא מאיר"ג. תבייר לשמאלו, שברון הרושים, אחד עולה בתקי"ה ומאריך בה, ואחד מורד אותה בשכרי"ם. שלשלית זו תרווע"ה, הקשר של שעיהם, דיוקנו של שורוק שלמתה, בשלשלית עולה, בשורוק יורד, זהו סלט חילם) שעולה למעלה, וזהו סלט חריך) שיורד למיטה, והינו דרגא"א שיי טעם"ם.

ונני של השכינה, אף על גב שהיא בשלשה אדרים, בתקי"ה שהוא דין הרפה רפ"ה, ובשביריהם שהוא דין הקשה בג"ש גבורה, אין לה עניין עניין של בעלה שהוא תרווע"ה, שלשלית, וסוד הדבר - אין קול ענות גבורה, זה שבריים"ם, ואין קול ענות תלווה, זו תקי"ה, אלא קול ענות תלווה, וזה ענבי שמע, זו תרווע"ה, שעולה בענוי, זה אחר זה כתרועה, ומושום זה אשורי העם יודעי תרוועה, אף על גב שהשכינה היא בענוי מימיין, תרוועה (תהלים פט ט).

וצדק בפה ד"ה י"מ, והוא אוקמווה (שם עד ס"א) אל ישוב דף נכלם, וביה אל דעתך אל תחרש (שם לט יג), ועליה אתמר (שמות ג ט) צעקה בני ישראל באה אל.

התנעה דסליק לה לגבי בעלה דא רב"ע, ובזה הוא זמנה אתקרי זק"ר גדור'ל, ואיהו אתקריאת קריית מלך רב, ובאן איהו זקפא לנבהה, בתריין נחרות, דאתמר בהוז (שם טו ו) ימינך יהו"ה נאדרי בפה ימינך יהו"ה תרעץ אויב, ועליהם אתמר (תהלים טו יא) געימות בימינך נצח, מי באימינך דא גדולה, בההוא זמנה אתקרי זק"ר גדור'ל, וכך נחתת בצדיק אתקריאת זקף קט'ז, ומאי איהו תנעה דקא נחית לה, דא תבייר, רב"ע לימינא, אריך אפיקים על ביןוניים, וביה איהו מאיר"ג, תבייר לשמאלו, תבירו דחיביא, חד סליק בתקי"ה ומאריך בה, וחד נחית לה בשכרי"ם, שלשלית דא תרווע"ה קשורא דתרוייהו, דיוקנא דשורוק דלתפה, בשלשלית סלקא, בשורוק נחתא, האי איהו סלם (נ"א חילם) דסליק לצעילא, והאי איהו סלם (נ"א חירק) דנחתא למתפא, והיין דרגא"א תר"י טעם"י.

ונני דשכינה אף על גב דאייה בתלת סטרין, בתקי"ה דאייה דינא רפיא רפ"ה, ובשכרי"ם דאייה דינא קשייא בג"ש גבורה, לית לה עניין בענוי דבעלה דאייה תרווע"ה, שלשלית, ורזה דמלה אין קול ענות גבורה (שםות לב יח) דא שבריים"ם, ואין קול ענות תלווה דא תקי"ה, אלא קול ענות אשורי שומע דא תרוועה, דסליק בענוי דא בתרא דא בתרוועה, ובגין דא אשורי העם יודעי תרוועה (תהלים פט ט). אף על גב דשכינה איהי בענוי מימיין ומשמאלו,